Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** ►**M4 SMĚRNICE RADY**

ze dne20. března 1970

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se palivových nádrží a ochrany proti podjetí zezadu u motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ◄

(70/221/EHS)

(Úř. věst. L 76, 6.4.1970, s. 23)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Komise ze dne 18. dubna 1979	L 128	22	26.5.1979
►**M2**	ve znění Směrnice Komise ze dne 13. dubna 1981	L 131	4	18.5.1981
►**M3**	Směrnice Komise 97/19/ES ze dne 18. dubna 1997	L 125	1	16.5.1997
►**M4**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/8/ES ze dne 20. března 2000	L 106	7	3.5.2000
►**M5**	Směrnice Komise 2006/20/ES ze dne 17. února 2006	L 48	16	18.2.2006
►**M6**	Směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	81	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Dánska, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

►M4 SMĚRNICE RADY

ze dne20. března 1970

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se palivových nádrží a ochrany proti podjetí zezadu u motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ◄

(70/221/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na nádrže na kapalná paliva a na ochranu proti podjetí zezadu;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména aby bylo možno použít u všech typů vozidel postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkající se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ([3]),

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

▼M4

Článek 1

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí motorové vozidlo a jeho přípojná vozidla, jak jsou definovány v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

▼M1

Článek 2

▼M4

1. Členské státy nesmějí odmítnout udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení pro určitý typ vozidla z důvodů týkajících se palivových nádrží, pokud toto vozidlo splňuje požadavky této směrnice týkající se palivových nádrží.

▼M1

2. Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla z důvodů týkajících se ochrany proti podjetí zezadu, pokud toto vozidlo splňuje požadavky na ochranu proti podjetí zezadu stanovené v příloze nebo je opatřeno zařízením na ochranu proti podjetí zezadu, pro které bylo jako pro samostatný technický celek ►M3 podle článku 2 směrnice 70/156/EHS uděleno schválení typu a které bylo namontováno v souladu s požadavky bodu 5 přílohy II ◄.

([1]) Úř. věst. C 160, 18.12.1969, s. 7.
([2]) Úř. věst. C 48, 16.4.1970, s. 16.
([3]) Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1

▼M1

3. Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ zařízení na ochranu proti podjetí zezadu, pokud toto zařízení jako samostatný technický celek ►M3 ve smyslu článku 2 směrnice 70/156/EHS splňuje odpovídající požadavky stanovené v příloze II ◄.

Článek 2a

▼M4

1. Členské státy nesmějí odmítnout nebo zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo užívání určitého vozidla z důvodů týkajících se jeho palivových nádrží, pokud toto vozidlo splňuje požadavky této směrnice týkající se palivových nádrží.

▼M1

2. Členské státy nesmějí odmítnout nebo zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo užívání určitého vozidla z důvodů týkajících se jeho ochrany proti podjetí zezadu, pokud toto vozidlo splňuje požadavky na ochranu proti podjetí zezadu stanovené v příloze nebo je opatřeno zařízením na ochranu proti podjetí zezadu, pro které bylo jako pro samostatný technický celek ►M3 podle článku 2 směrnice 70/156/EHS uděleno schválení typu a které bylo namontováno v souladu s požadavky bodu 5 přílohy II ◄.

3. Členské státy nesmějí zakázat uvedení zařízení na ochranu proti podjetí zezadu jako technického celku ►M3 ve smyslu článku 2 ◄ směrnice 70/156/EHS na trh, pokud toto zařízení odpovídá typu, pro který bylo uděleno schválení typu podle čl. 2 odst. 3.

Článek 2b

Členský stát, který udělí schválení typu, přijme nezbytná opatření, aby byl informován o každé úpravě konstrukční části nebo vlastností uvedených ►M3 v bodech 2.1 a 2.2. přílohy II ◄. Příslušné orgány dotyčného členského státu posoudí, zda je nutné provést na změněném typu nové zkoušky a vystavit nový protokol. Změna se nepovolí, jestliže se při těchto zkouškách prokáže nesplnění požadavků této směrnice.

▼M4

Článek 3

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků příloh technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným v článku 13 směrnice 70/156/EHS.

▼B

Článek 4

1. Členské státy uvedou v účinnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18 měsíců od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy zajistí, aby bylo Komisi sděleno znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

▼M3

SEZNAM PŘÍLOH

▼M4

Příloha I: Nádrže na kapalná paliva

Dodatek 1: Zkouška odolnosti proti hoření

Dodatek 2: Rozměry a technické údaje ohnivzdorných cihel

Dodatek 3: Informační dokument

Dodatek 4: Certifikát ES schválení typu

▼M3

Příloha II: Ochrana proti podjetí zezadu

Dodatek 1: Informační dokument (vozidlo)

Dodatek 2 Informační dokument (samostatný technický celek)

Dodatek 3: Certifikát ES schválení typu (vozidlo)

Dodatek 4: Certifikát ES schválení typu (samostatný technický celek)

Dodatek 5: Značka ES schválení typu

▼M4

PŘÍLOHA I

NÁDRŽE NA KAPALNÁ PALIVA

1. ROZSAH PLATNOSTI

1.1 Tato příloha platí pro vozidla, na něž se vztahuje směrnice 70/156/EHS.

2. DEFINICE

Pro účely této přílohy:

2.1 „typem vozidla z hlediska palivových nádrží“ se rozumějí vozidla, která se zásadně neliší v takových zásadních hlediscích, jako jsou:

2.1.1 konstrukce, tvar, rozměry a materiály (kovové/plastové) nádrže (nádrží);

2.1.2 umístění nádrže (nádrží) u vozidel kategorie [1]M_1, pokud to má nepříznivý vliv na požadavky bodu 5.10 této přílohy;

2.2 „prostorem pro cestující“ se rozumí prostor pro přepravu cestujících ohraničený střechou, podlahou, bočními stěnami, dveřmi, vnějším zasklením a přední a zadní přepážkou;

2.3 „hmotností nenaloženého vozidla“ se rozumí hmotnost vozidla v pohotovostním stavu, jak je definována v bodu 2.6 přílohy I směrnice 70/156/EHS;

2.4 „nádrží“ se rozumí nádrž (nádrže) navržená jako zásobník kapalného paliva definovaného v bodu 2.6 a používaného především pro pohon vozidla, vyjma jeho příslušenství (plnicího potrubí (pokud tvoří zvláštní celek), plnicího otvoru, víčka, palivoměru, připojovacích dílů k motoru nebo zařízení ke kompenzaci vnitřního přetlaku atd.);

2.5 „objemem nádrže“ se rozumí objem nádrže udávaný výrobcem;

2.6 „kapalným palivem“ se rozumí palivo, které je za běžných okolních podmínek tekuté.

3. ŽÁDOST O ES SCHVÁLENÍ TYPU

3.1 Žádost o schválení typu vozidla v souladu s čl. 3 odst. 4 směrnice 70/156/EHS z hlediska palivových nádrží podává výrobce vozidla.

3.2 Vzor informačního dokumentu je uveden v dodatku 3.

3.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu se předloží:

3.3.1 vozidlo představující typ, který má být schválen, nebo části vozidla, které technická zkušebna považuje za nezbytné pro schvalovací zkoušky;

3.3.2 v případě, že vozidlo je vybaveno nádrží vyrobenou z plastového materiálu: sedm dalších nádrží s příslušenstvím;

3.3.3 v případě, že vozidlo je vybaveno nádrží vyrobenou z jiného materiálu: dvě další nádrže s příslušenstvím.

4. ES SCHVÁLENÍ TYPU

4.1 Jsou-li splněny odpovídající požadavky, udělí se ES schválení typu vozidla podle čl. 4 odst. 3 a popřípadě podle čl. 4 odst. 4 směrnice 70/156/EHS.

4.2 Vzor certifikátu ES schválení typu je uveden v dodatku 4.

4.3 Pro každý schválený typ vozidla se přidělí číslo schválení podle přílohy VII směrnice 70/256/EHS. Tentýž členský stát nesmí přidělit stejné číslo jinému typu vozidla.

5. POŽADAVKY

5.1 Nádrže musí být vyrobeny tak, aby odolávaly korozi.

5.2 Nádrže vybavené veškerým příslušenstvím, které je k nim běžně namontováno, musí vyhovět zkouškám těsnosti provedeným podle

[1] Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

▼M4

bodu 6.1 při relativním vnitřním tlaku rovném dvojnásobku pracovního tlaku, v žádném případě však při tlaku nižším než 0,3 bar.

Nádrže vozidel vyrobené z plastových materiálů jsou považovány za vyhovující, jestliže byly podrobeny zkoušce popsané v bodu 6.3.2.

5.3 Přetlak nebo tlak přesahující tlak pracovní musí být automaticky kompenzován vhodným zařízením (odvětrávacími otvory, pojistnými ventily atd.).

5.4 Odvětrávací otvory musí být konstruovány způsobem, který brání jakémukoliv riziku požáru. Zejména nesmí být možné, aby při plnění nádrže (nádrží) mohlo dojít k únikům paliva na výfukový systém. Unikající palivo musí být sváděno na zem.

5.5 Nádrž (nádrže) nesmí být umístěna nebo tvarována tak, aby vytvářela povrchovou plochu (podlahu, stěnu, přepážku) prostoru pro cestující nebo jiného prostoru s ním spojeného.

5.6 Prostor pro cestující musí být od nádrže (nádrží) oddělen přepážkou. V přepážce mohou být otvory (například pro vedení kabelů) za předpokladu, že jsou upraveny tak, aby palivo nemohlo volně téci z nádrže (nádrží) do prostoru pro cestující nebo do jiného prostoru s ním spojeného při podmínkách běžného užití.

5.7 Každá nádrž musí být bezpečně upevněna a umístěna tak, aby bylo zajištěno, že palivo unikající z nádrže nebo z jejího příslušenství vyteče na zem a nikoli do prostoru pro cestující při podmínkách běžného užití.

5.8 Plnicí otvor nesmí být umístěn v prostoru pro cestující, v zavazadlovém prostoru nebo v motorovém prostoru.

5.9 Palivo nesmí unikat víčkem nádrže ani zařízením pro kompenzaci přetlaku při předpokládaném provozu vozidla. Při úplném převrácení vozidla je odkapávání paliva přípustné, jestliže nepřevýší hodnotu 30 g/min. Tento požadavek musí být ověřen zkouškou popsanou v bodu 6.2.

5.9.1 Víčko nádrže musí být upevněno k plnicímu otvoru; těsnění musí být na svém místě bezpečně zadrženo, víčko nádrže musí být při uzavření bezpečně blokováno proti těsnění a plnicímu otvoru.

5.9.1.1 Požadavky bodu 5.9.1 budou považovány za splněné, jestliže vozidlo vyhovuje požadavkům bodu 5.1.3 přílohy I směrnice 70/120/EHS ([1]) s výhradou, že příklady uvedené ve třetí odrážce uvedeného bodu se neuplatní u vozidel jiných kategorií než M_1 nebo N_1.

5.10 Nádrže musí být namontovány tak, aby byly chráněny před následky nárazu do přední nebo zadní části vozidla. V blízkosti nádrže nesmějí být vyčnívající díly, ostré hrany apod.

5.11 Nádrž a plnicí hrdlo musí být konstruovány a namontovány do vozidla takovým způsobem, aby nedocházelo k hromadění náboje statické elektřiny na jejich celém povrchu. Je-li to nezbytné, musí být uzemněny dobrým vodičem ke kovové konstrukci podvozku nebo k jiné podstatné kovové hmotě.

5.12 Nádrže vyrobené z plastového materiálu musí nadto být také zkoušeny podle zvláštního postupu stanoveného v bodu 6.3.

6. ZKOUŠKY

6.1 **Hydraulická zkouška**

Nádrž musí být podrobena zkoušce s hydraulickým vnitřním tlakem, která musí být provedena na samostatné nádrži s veškerým příslušenstvím. Nádrž musí být zcela naplněna nehořlavou kapalinou (například vodou). Po uzavření všech vývodů je spojovacím potrubím, kterým je palivo dodáváno k motoru, tlak v nádrži postupně zvyšován až na relativní vnitřní tlak rovný dvojnásobku pracovního tlaku a v žádném nižší, než je přetlak 0,3 bar, a musí tak být udržován po dobu jedné minuty. Během této zkoušky nesmí nádrž prasknout ani z ní nesmí unikat palivo, může se však projevit trvalá deformace.

([1]) Úř. věst. L 76, 6.4.1970, s. 1.

▼M4

6.2 **Zkouška obrácením nádrže**

6.2.1 Nádrž s veškerým příslušenstvím je namontována do zkušebního přípravku způsobem, který odpovídá jejímu umístění na vozidle, pro něž je určena. To se také týká systémů pro kompenzaci vnitřního přetlaku.

6.2.2 Zkušební přípravek se otáčí okolo osy, která je rovnoběžná s podélnou osou vozidla.

6.2.3 Zkouška se provádí s nádržemi naplněnými do 90 % a do 30 % jejich objemu nehořlavou kapalinou o hustotě a viskozitě blízké hodnotám, které má běžně užívané palivo (může být použita voda).

6.2.4 Nádrž se musí otočit ze své základní polohy o 90° doprava. V této poloze musí nádrž zůstat nejméně pět minut.

Potom se nádrž musí otočit o dalších 90° ve stejném směru. V této poloze, kdy je úplně obrácena, musí nádrž zůstat nejméně dalších pět minut.

Nádrž se musí otočit zpět do své původní polohy. Zkušební kapalina, která nepřetekla z odvzdušňovacího systému zpět do nádrže, musí být odsáta a pokud je to nezbytné, doplněna.

Nádrž se musí otočit o 90° v opačném směru a ponechat v této poloze nejméně pět minut.

Ve stejném směru se musí nádrž otočit o dalších 90°. V poloze, v níž je nádrž úplně obrácena, musí být ponechána nejméně pět minut. Poté se musí otočit zpět do výchozí polohy.

6.3 **Dodatkové zkoušky nádrže (nádrží) vozidla vyrobené z plastových materiálů**

6.3.1 *Odolnost proti nárazu*

6.3.1.1 Nádrž musí být naplněna do svého jmenovitého objemu roztokem vody a glykolu nebo jinou kapalinou s nízkým bodem tuhnutí, která nemění vlastnosti materiálu nádrže, a musí být podrobena perforační zkoušce.

6.3.1.2 Teplota nádrže musí být během zkoušky (233 ± 2) K [(–40 ± 2) °C].

6.3.1.3 Ke zkoušce se musí použít kyvadlo. Nárazové těleso kyvadla musí být vyrobeno z oceli a musí mít tvar jehlanu se stěnami tvořenými rovnostrannými trojúhelníky a se čtvercovou základnou; vrchol a hrany jsou zaobleny poloměrem 3 mm. Střed nárazu kyvadla se musí shodovat s těžištěm jehlanu; jeho vzdálenost od osy rotace kyvadla musí být 1 m. Celková hmotnost kyvadla musí být 15 kg. Energie kyvadla v okamžiku nárazu nesmí být menší než 30 Nm a musí být této hodnotě co možná nejbližší.

6.3.1.4 Zkouška musí být provedena na těch místech nádrže, která jsou považována za zranitelná při čelním nebo zadním nárazu. Místa považovaná za zranitelná jsou taková, která jsou nejvíce vystavena nárazu nebo jsou zeslabena s ohledem na tvar nádrže nebo na způsob, jakým je nádrž namontována do vozidla. Body zvolené zkušebnou musí být uvedeny ve zkušebním protokolu.

6.3.1.5 V průběhu zkoušky musí být nádrž upevněna úchyty po straně nebo stranách protilehlých k místu nárazu. Po zkoušce se nesmí objevit netěsnosti.

6.3.1.6 Podle volby výrobce je možno provést všechny zkoušky odolnosti proti nárazu na jedné nádrži nebo může být každá zkouška provedena na jiné nádrži.

6.3.2 *Mechanická pevnost*

Nádrž musí být za podmínek popsaných v bodu 6.1 zkoušena na těsnost a tvarovou tuhost. Nádrž s veškerým příslušenstvím musí být namontována do zkušebního přípravku způsobem, který odpovídá instalaci nádrže ve vozidle, pro něž je uvažována. Jako zkušební kapalina musí být použita voda o teplotě 326 K (53 °C), kterou se nádrž zcela naplní. Nádrž je pak vystavena relativnímu vnitřnímu tlaku rovnajícímu se dvojnásobku pracovního tlaku a v žádném případě tlaku nižšímu než 0,3 bar, za teploty (326 ± 2) K [(53 ± 2) °C] po dobu pěti hodin. Během zkoušky se nesmí

▼M4

projevit netěsnost ani praskliny nádrže a jejího příslušenství, trvalá deformace nádrže je však přípustná.

6.3.3 *Propouštění paliva*

6.3.3.1 Palivo použité při zkoušce propouštění paliva musí být buď referenční palivo uvedené v příloze VIII směrnice 70/220/EHS, nebo komerční vysokooktanové palivo. Pokud je nádrž určena pouze pro vozidla se vznětovým motorem, plní se motorovou naftou.

6.3.3.2 Před započetím zkoušky se nádrž naplní do 50 % svého objemu zkušebním palivem a bez utěsnění se za okolní teploty (313 ± 2) K [(40 ± 2) °C] uloží, dokud není ztráta hmotnosti konstantní.

6.3.3.3 Potom musí být nádrž vyprázdněna a znovu naplněna do 50 % svého objemu zkušebním palivem, hermeticky se pak uzavře při teplotě (313 ± 2) K [(40 ± 2) °C]. Zkušební tlak se musí nastavit, až když obsah nádrže dosáhne zkušební teploty. Během následujícího zkušebního období osmi týdnů se určí ztráta hmotnosti, která vznikla difuzí paliva v tomto období. Maximální přípustný úbytek paliva je 20 g za 24 hodin zkušebního období.

6.3.3.4 Pokud úbytek paliva převyšuje hodnoty uvedené v bodu 6.3.3.3, je nutno výše popsanou zkoušku opakovat na stejné nádrži a určit úbytek difuzí při teplotě (296 ± 2) K [(23 ± 2) °C], ale za stejných podmínek. Takto měřený úbytek paliva nesmí přesáhnout hodnotu 10 g za 24 hod.

6.3.4 *Odolnost proti palivu*

Po provedení zkoušky uvedené v bodu 6.3.3 musí nádrž stále splňovat podmínky stanovené v bodech 6.3.1 a 6.3.2.

6.3.5 *Odolnost proti hoření*

Nádrž musí být podrobena následujícím zkouškám:

6.3.5.1 Nádrž upevněná tak jako ve vozidle musí být vystavena plameni po dobu dvou minut. Nesmí nastat unikání kapalného paliva z nádrže.

6.3.5.2 Je nutno provést zkoušky s různými nádržemi naplněnými palivem, jak je popsáno níže:

6.3.5.2.1 jestliže je nádrž konstruována pro montáž ve vozidlech buď se zážehovým, nebo se vznětovým motorem, je nutno vykonat tři zkoušky s nádržemi naplněnými vysokooktanovým benzinem;

6.3.5.2.2 jestliže je nádrž konstruována pouze pro montáž do vozidel se vznětovým motorem, je nutno vykonat tři zkoušky s nádržemi naplněnými motorovou naftou;

6.3.5.2.3 pro každou zkoušku se nádrž musí namontovat do zkušebního přípravku, který napodobuje pokud možno co nejlépe skutečnou montáž nádrže. Způsob montáže nádrže do přípravku musí odpovídat příslušným technickým požadavkům daným pro vozidlo. Je nutno brát zřetel na části vozidla, které chrání nádrž a její příslušenství proti působení plamene, nebo na ty, které jakkoliv ovlivňují postup ohně, stejně jako na uvedené díly namontované na nádrži a zátkách. Veškeré otvory v nádrži musejí být během zkoušky uzavřeny, avšak odvzdušňovací systém musí zůstat v činnosti. Těsně před zkouškou musí být nádrž naplněna definovaným palivem do 50 % jejího objemu.

6.3.5.3 Plamen, kterému je nádrž vystavena, musí vznikat hořením komerčního paliva pro zážehové motory (dále jen „palivo“) na zvláštní pánvi. Množství paliva na pánvi musí být takové, aby plamen vzniklý jeho hořením za volných spalovacích podmínek působil během celého postupu zkoušky.

6.3.5.4 Rozměry pánve musí být zvoleny tak, aby byl zajištěn přístup plamene k bokům nádrže. Pánev musí proto přesahovat v půdorysu okraje nádrže alespoň o 20 cm, ne však více než o 50 cm. Boční stěny pánve nesmějí převyšovat hladinu paliva na počátku zkoušky více než o 8 cm.

6.3.5.5 Pánev naplněná palivem musí být umístěna pod nádrží takovým způsobem, aby vzdálenost mezi hladinou paliva v pánvi a dnem nádrže odpovídala konstrukční výšce nádrže nad povrchem vozovky

▼M4

při nenaloženém vozidle (viz oddíl 2.3). Buď pánev, nebo zkušební přípravek, nebo oba tyto díly musí být volně pohyblivé.

6.3.5.6 V průběhu fáze C zkoušky musí být pánev překryta clonou umístěnou (2 ± 1) cm nad hladinou paliva. Clona musí být vyrobena z ohnivzdorného materiálu, jak je popsáno v dodatku č. 2. Mezi cihlami tvořícími clonu nesmějí být žádné mezery a cihly musejí být nad pánví uchyceny takovým způsobem, aby otvory v cihlách nebyly nijak zakryty. Délka a šířka rámu clony musí být o 2 cm až 4 cm menší než vnitřní rozměry pánve, tak aby mezi rámem a stěnou pánve vznikla mezera 1 cm až 2 cm umožňující odvětrání.

6.3.5.7 Jestliže se zkoušky provádějí ve venkovním prostoru, musí být zajištěna ochrana proti větru a rychlost větru na úrovni hladiny paliva v pánvi nesmí přesáhnout 2,5 km/h. Před zkouškou je nutno zahřát clonu na teplotu (308 ± 5) K [(35 ± 5) °C]. Ohnivzdorné cihly mohou být zvlhčeny, aby byly zaručeny stejné podmínky pro následující zkoušky.

6.3.5.8 Zkouška se musí skládat ze čtyř fází (viz dodatek 1).

6.3.5.8.1 ***Fáze A: Předehřátí (obrázek 1)***

Palivo na pánvi musí být zapáleno ve vzdálenosti alespoň 3 m od nádrže, která má být zkoušena. Po 60 sekundách předehřátí se musí pánev umístit pod nádrž.

6.3.5.8.2 ***Fáze B: Přímé působení plamene (obrázek 2)***

Nádrž je vystavena přímému působení plamene z volně hořícího paliva po dobu 60 sekund.

6.3.5.8.3 ***Fáze C: Nepřímé působení plamene (obrázek 3)***

Po ukončení fáze B se mezi hořící pánev a nádrž musí umístit clona. Nádrž pak musí být vystavena po dobu dalších 60 sekund působení redukovaného plamene.

6.3.5.8.4 ***Fáze D: Ukončení zkoušky (obrázek 4)***

Hořící pánev zakrytá clonou se musí přemístit zpět do výchozí polohy (fáze A). Jestliže nádrž po ukončení zkoušky hoří, je nutno ji uhasit.

6.3.5.9 Výsledky zkoušky jsou vyhovující, pokud z nádrže neuniká kapalné palivo.

6.3.6 *Odolnost proti vysoké teplotě*

6.3.6.1 Přípravek používaný pro zkoušku musí být uzpůsoben tak, aby napodoboval skutečnou montáž nádrže ve vozidle včetně způsobu odvzdušňování.

6.3.6.2 Nádrž naplněná do 50 % svého objemu vodou o teplotě 293 K (20 °C) se musí po dobu jedné hodiny vystavit působení okolní teploty (368 ± 2) K [(95 ± 2) °C].

6.3.6.3 Výsledky zkoušky jsou vyhovující, jestliže se po ukončení zkoušky neprojeví netěsnosti nebo když nádrž není vážně deformována.

6.3.7 *Označení palivové nádrže*

6.3.7.1 Na nádrži musí být uvedeno obchodní jméno nebo značka výrobce; musí být nesmazatelné a jasně čitelné i po montáži do vozidla.

7. ZMĚNY SCHVÁLENÍ TYPU

7.1 V případě změn schválení typu udělených podle této směrnice se použije článek 5 směrnice 70/156/EHS.

8. SHODNOST VÝROBY

8.1 Opatření k zajištění shodnosti výroby jsou obecně přijímána v souladu s článkem 10 směrnice 70/156/EHS.

▼M4

Dodatek 1

ZKOUŠKA ODOLNOSTI PROTI HOŘENÍ

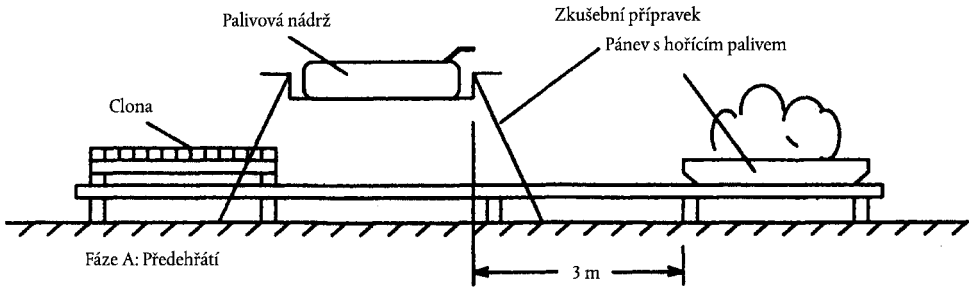

Obrázek 1

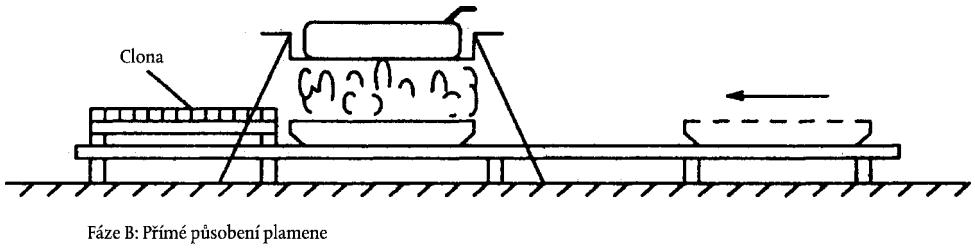

Obrázek 2

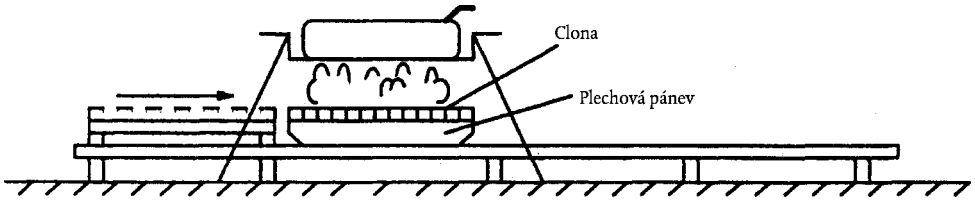

Obrázek 3

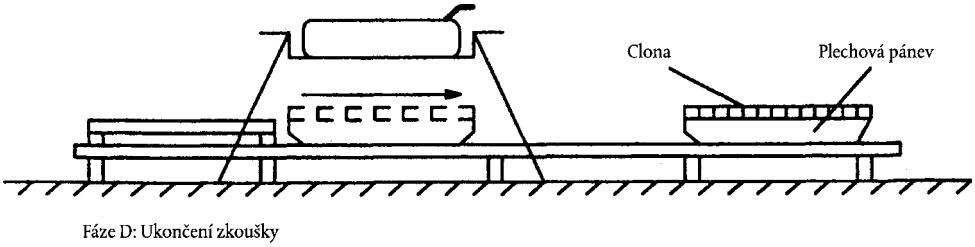

Obrázek 4

▼M4

Dodatek 2

ROZMĚRY A TECHNICKÉ ÚDAJE OHNIVZDORNÝCH CIHEL

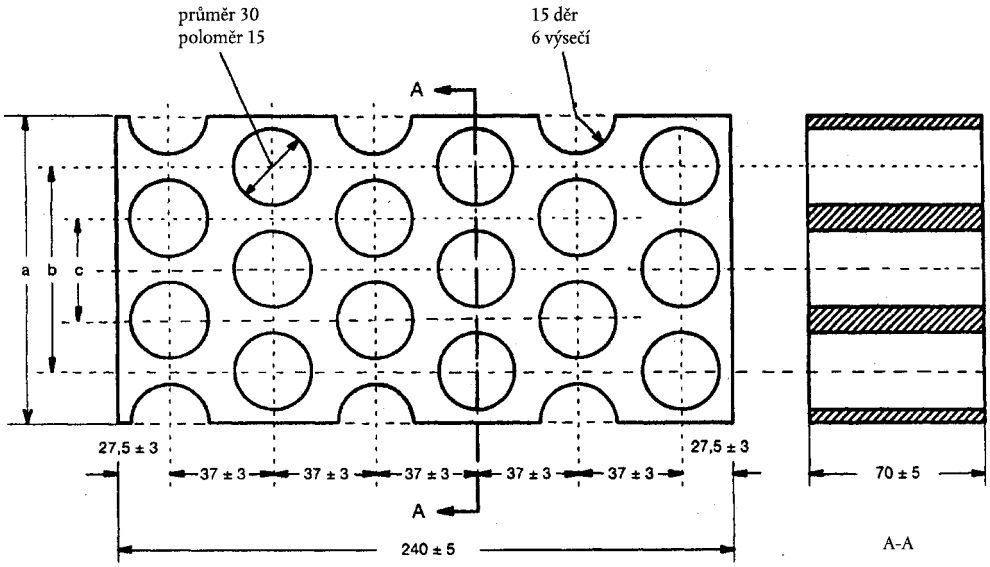

a = 120 ± 5
b = 80 ± 3
c = 40 ± 3

(Rozměry v mm)

Odolnost proti hoření (Seger-Kegel)	SK 30
Obsah Al_2O_3	30–33 %
Poréznost	20–22 % obj.
Hustota	1 900 kg/m^3 až 2 000 kg/m^3
Účinná plocha otvorů	44,18 %

▼M4

Dodatek 3

INFORMAČNÍ DOKUMENT č. ...

podle přílohy 1 směrnice 70/156/EHS (*) týkající se ES schválení typu vozidla z hlediska jeho palivových nádrží

(Směrnice 70/221/EHS naposledy pozměněná směrnicí 2000/8/ES)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní firma výrobce): .....

0.2 Typ a obecný obchodní název (názvy): .....

0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen ([b]): .....

0.3.1 Umístění tohoto označení: .....

0.4 Kategorie vozidla ([c]): .....

0.5 Jméno a adresa výrobce: .....

0.8 Adresa montážního závodu (závodů): .....

1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA

1.1 Fotografie nebo výkresy představitele vozidla (jen odlišné modely karoserie): .....

3. HNACÍ JEDNOTKA ([d])

3.2.2 Palivo: motorová nafta/benzin/zkapalněný ropný plyn/jiné ([1])

3.2.3 Palivová nádrž (nádrže)

3.2.3.1 Provozní palivová nádrž (nádrže)

3.2.3.1.1 Počet, objem, materiál: .....

3.2.3.1.2 Výkres a technický popis nádrže (nádrží) se všemi spoji a potrubím pro systém odvzdušnění a odvětrání, uzávěry, ventily, upevnění: .....
.....

3.2.3.1.3 Výkres znázorňující jednoznačně umístění nádrže (nádrží) na vozidle: .....

3.2.3.2 Záložní palivová nádrž (nádrže)

3.2.3.2.1 Počet, objem, materiál: .....

3.2.3.2.2 Výkres a technický popis nádrže (nádrží) se všemi spoji a potrubím pro systém odvzdušnění a odvětrání, uzávěry, ventily, upevnění: .....
.....

3.2.3.2.3 Výkres znázorňující jednoznačně umístění nádrže (nádrží) na vozidle: .....

.....
(Datum, spis)

(*) Očíslování bodů a číselné a písmenné označení poznámek k bodům tohoto informačního dokumentu odpovídají těm, kterté jsou užity v příloze I směrnice 70/156/EHS. Body, které nesouvisejí s účelem této směrnice, jsou vynechány.

([1]) Nehodící se škrtněte.

▼M4

Dodatek 4

VZOR

[Maximální formát A4 (210 × 297 mm)]

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

– schválení typu (1)

– rozšíření schválení typu (1)

– odmítnutí schválení typu (1)

– odejmutí schválení typu (1)

typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku (1) z hlediska směrnice 70/221/EHS naposledy pozměněné směrnicí 2000/8/ES:

Schválení typu č.: .....

Důvod rozšíření: .....

ODDÍL I

0.1 Značka (obchodní firma výrobce): .....

0.2 Typ a obecný obchodní název (názvy): .....

0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen (1)(2): .....

.....

0.3.1 Umístění tohoto označení: .....

0.4 Kategorie vozidla (1)(3): .....

0.5 Jméno a adresa výrobce: .....

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění ES schvalovací značky: .....

.....

0.8 Adresa montážního závodu (závodů): .....

ODDÍL II

1. Případné doplňující informace: viz doplněk

2. Technická zkušebna provádějící zkoušky: .....

3. Datum zkušebního protokolu: .....

4. Číslo zkušebního protokolu: .....

5. Případné poznámky: viz doplněk

▼M4

6. Místo: .....

7. Datum: .....

8. Podpis: .....

9. Přiložen je seznam schvalovací dokumentace uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

(1) Nehodící se škrtněte.
(2) Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká toto osvědčení schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?" (například ABC??123??).
(3) Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

Doplněk k certifikátu ES schválení typu č. ...

týkajícímu se schválení typu vozidla podle směrnice 70/221/EHS (palivové nádrže) naposledy pozměněné směrnicí 2000/8/ES

1. Doplňující informace

1.1 Materiál: .....

1.2 Objem: .....

1.3 Umístění: .....

1.4 Palivo: motorová nafta/benzin/jiné(1)

5. Poznámky: .....

(1) Nehodící se škrtněte.

▼M3

PŘÍLOHA II

OCHRANA PROTI PODJETÍ ZEZADU

1. OBECNĚ

Vozidla, na která se vztahuje tato směrnice, musí být konstruována tak, aby byla zajištěna účinná ochrana proti podjetí zezadu vozidly kategorií M_1 a N_1 ([1]).

2. DEFINICE

2.1 Typ vozidla z hlediska ochrany proti podjetí zezadu

„Typem vozidla z hlediska ochrany proti podjetí zezadu“ se rozumějí vozidla, která se neliší v těchto zásadních hlediscích:

2.1.1 šířka zadní nápravy, nosná konstrukce, rozměry, tvar a materiály zadní části vozidla, pokud mají význam z hlediska požadavků bodů 5.1 až 5.4.5.5;

2.1.2 vlastnosti zavěšení, pokud mají význam z hlediska požadavků bodů 5.1 až 5.4.5.5;

2.1.3 typ zařízení na ochranu proti podjetí zezadu, pokud je takové zařízení namontováno.

2.2 Typ zařízení na ochranu proti podjetí zezadu

„Typem zařízení na ochranu proti podjetí zezadu“ se rozumějí zařízení, která se neliší v těchto zásadních hlediscích:

2.2.1 tvar;

2.2.2 rozměry;

2.2.3 upevnění;

2.2.4 materiálů.

3. ŽÁDOST O ES SCHVÁLENÍ TYPU

3.1 Žádost o ES schválení typu pro typ vozidla

3.1.1 Žádost o ES schválení typu pro typ vozidla podle čl. 3 odst. 4 směrnice 70/156/EHS z hlediska ochrany proti podjetí zezadu podává výrobce vozidla.

3.1.2 Vzor informačního dokumentu je uveden v dodatku 1.

3.1.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu se předloží vozidlo představující typ, který má být schválen.

3.2 Žádost o ES schválení typu pro zařízení na ochranu proti podjetí zezadu jako pro samostatný technický celek

3.2.1 Žádost o ES schválení typu podle čl. 3 odst. 4 směrnice 70/156/EHS pro zařízení na ochranu proti podjetí zezadu jako pro samostatný technický celek podle článku 2 uvedené směrnice podává výrobce vozidla nebo výrobce zařízení na ochranu proti podjetí zezadu.

3.2.2 Vzor informačního dokumentu je uveden v dodatku 2.

3.2.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky se předloží jeden vzorek typu zařízení na ochranu proti podjetí zezadu, který má být schválen. Zkušebna může požadovat další vzorek, jestliže to pokládá za nutné. Vzorky musí být zřetelně a nesmazatelně označeny výrobní nebo obchodní značkou žadatele a označením typu.

4. ES SCHVÁLENÍ TYPU

4.1 Jsou-li splněny odpovídající požadavky, udělí se ES schválení typu podle čl. 4 odst. 3 a popřípadě podle čl. 4 odst. 4 směrnice 70/156/EHS.

4.2 Vzor certifikátu o ES schválení typu je uveden:

4.2.1 v dodatku 3 pro žádost podle bodu 3.1 a

([1]) Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

▼M3

4.2.2 v dodatku 4 pro žádost podle bodu 3.2.

4.3 Pro každý schválený typ vozidla nebo zařízení na ochranu proti podjetí zezadu se přidělí číslo schválení typu podle přílohy VII směrnice 70/156/EHS. Tentýž členský stát nesmí přidělit stejné číslo jinému typu vozidla nebo jinému typu zařízení na ochranu proti podjetí zezadu.

5. POŽADAVKY

5.1 Všechna vozidla musí být konstruována nebo vybavena tak, aby zajišťovala v celé své šířce účinnou ochranu proti podjetí zezadu vozidly kategorie M_1 a N_1 [1].

▼M5

5.1a Vozidlo se zkouší za následujících podmínek:

— vozidlo musí být v klidu na vodorovné, pevné a hladké ploše,

— přední kola musí být v poloze pro jízdu v přímém směru,

— pneumatiky musí být nahuštěny na tlak doporučený výrobcem vozidla,

— je-li to zapotřebí pro dosažení požadovaných zkušebních sil, může být vozidlo zadržováno jakýmkoli způsobem určeným výrobcem vozidla,

— je-li vozidlo vybaveno hydraulicko-pneumatickým, hydraulickým nebo pneumatickým odpružením nebo zařízením pro automatické vyvažování podle zátěže, musí se zkoušet s tímto odpružením nebo zařízením za běžných provozních podmínek určených jeho výrobcem.

▼M3

5.2 U vozidel kategorií M_1, M_2, M_3, N_1, O_1 nebo O_2 [1] se požadavek bodu 5.1 pokládá za splněný, jestliže:

— vozidlo splňuje podmínky stanovené v bodě 5.3 nebo

— světlá výška zadní části nenaloženého vozidla není větší než 55 cm v šířce, která není menší než šířka zadní nápravy o více než 10 cm na obou stranách (nepočítaje vyboulení pneumatik těsně u vozovky).

Je-li zadních náprav více, uvažuje se šířka nejširší nápravy.

Tento požadavek musí být splněn alespoň do vzdálenosti 45 cm od zadního okraje vozidla.

5.3 U vozidel kategorií N_2, N_3, O_3 nebo O_4 [1] se požadavek bodu 5.1 pokládá za splněný, jestliže:

— vozidlo je opatřeno zvláštním zařízením na ochranu proti podjetí zezadu podle požadavků bodu 5.4 nebo

— vozidlo je konstruováno nebo vybaveno na zádi tak, že její konstrukční části lze s ohledem na jejich tvar a vlastnosti pokládat za náhradu zařízení na ochranu proti podjetí zezadu. Za náhradu zařízení na ochranu proti podjetí zezadu se považují konstrukční části, jejichž kombinovaná funkce splňuje požadavky uvedené v bodě 5.4.

5.4 Zařízení na ochranu proti podjetí zezadu, dále jen „zařízení“, se obecně skládá z příčníku a spojovacích částí připojených k podélníkům rámu nebo k částem je nahrazujícím.

Zařízení musí mít tyto vlastnosti:

5.4.1 Zařízení musí být upevněno co možno nejblíže k zádi vozidla. Při nenaloženém vozidle [2] nesmí být spodní okraj zařízení v žádném bodě výše než 55 cm nad vozovkou.

5.4.2 Šířka zařízení nesmí být v žádném bodě větší než šířka zadní nápravy vozidla měřená mezi vnějšími okraji kol, nepočítaje vyboulení pneumatik těsně uvozovky, ani nesmí být na obou stranách

[1] Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.
[2] Podle definice v bodě 2.6 přílohy I směrnice 70/156/EHS.

▼M3

kratší o více než 10 cm. Je-li zadních náprav více než, uvažuje se šířka nejširší nápravy.

5.4.3 Výška průřezu příčníku nesmí být menší než 10 cm. Boční okraje příčníku nesmějí být zahnuty dozadu nebo mít ostrý vnější okraj; tato podmínka je splněna, jsou-li boční okraje příčníku vně zaobleny s poloměrem zaoblení nejméně 2,5 mm.

5.4.4 Zařízení může být konstruováno tak, aby se jeho poloha na zádi vozidla mohla měnit. V tomto případě musí být zaručen způsob jeho zajištění v provozní poloze tak, aby byla vyloučena jakákoli nezamýšlená změna polohy. Obsluha musí mít možnost měnit polohu zařízení s použitím síly nepřekračující 40 daN.

5.4.5 Zařízení musí mít přiměřenou odolnost proti silám působícím rovnoběžně s podélnou osou vozidla a v provozní poloze musí být spojeno s podélníky rámu nebo částmi, které je nahrazují.

Tento požadavek je splněn, jestliže se prokáže, že jak během působení sil, tak po něm není vodorovná vzdálenost mezi zadní částí zařízení a zadním okrajem vozidla v bodech P1, P2 a P3 větší než 40 cm. Při měření této vzdálenosti se neuvažují části vozidla, které jsou výše než 3 m nad vozovkou, je-li vozidlo v nenaloženém stavu.

5.4.5.1 Body P1 jsou umístěny ve vzdálenosti 30 cm od podélných rovin tečných k vnějším okrajům kol na zadní nápravě; body P2 ležící na čáře spojující body P1 jsou v souměrné poloze ke střední podélné rovině vozidla ve vzájemné vzdálenosti 70 cm až 100 cm, jejich přesnou polohu určí výrobce. Výšku bodů P1 a P2 nad vozovkou stanoví výrobce vozidla v rozmezí přímek, které vodorovně ohraničují zařízení. V nenaloženém stavu však nesmí být tato výška větší než 60 cm. Bod P3 je středem na spojnici bodů P2.

▼M5

5.4.5.2 V obou bodech P1 a v bodě P3 se postupně působí vodorovnou silou, která odpovídá 25 % maximální technicky přípustné hmotnosti vozidla, avšak není větší než 5×10^4 N.

▼M3

5.4.5.3 V obou bodech P2 se postupně působí vodorovnou silou, která odpovídá 50 % maximální technicky přípustné hmotnosti vozidla, avšak není větší než 10×10^4 N.

5.4.5.4 Silami podle bodů 5.4.5.2 a 5.4.5.3 se působí odděleně. Pořadí, ve kterém se silami působí, může stanovit výrobce.

5.4.5.5 Při praktických zkouškách, kterými se ověřuje splnění výše uvedených požadavků, musí být splněny tyto podmínky:

5.4.5.5.1 Zařízení musí být připojeno k podélníkům rámu nebo k částem, které je nahrazují.

5.4.5.5.2 Předepsanými silami se pomocí zkušebních přípravků, vhodně kloubově uchycených (např. kardanovými klouby), působí rovnoběžně se střední podélnou rovinou vozidla přes plochu o výšce do 25 cm (přesnou výšku určí výrobce) a šířce 20 cm širokou, s poloměrem zakřivení (5 ± 1) mm na svislých hranách. Střed plochy se postupně umísťuje do bodů P1, P2 a P3.

▼M5

5.4a U vozidel vybavených zvedací plošinou může být instalace zařízení na ochranu proti podjetí přerušena pro účely mechanismu. V těchto případech musí platit:

5.4a.1 boční vzdálenost mezi upevňovacími prvky zařízení pro ochranu proti podjetí a prvky zvedací plošiny, kvůli kterým je přerušení nezbytné, nesmí převyšovat 2,5 cm;

5.4a.2 jednotlivé prvky zařízení na ochranu proti podjetí zezadu musí mít v každém případě účinnou povrchovou plochu nejméně 350 cm^2;

5.4a.3 jednotlivé prvky zařízení na ochranu proti podjetí zezadu musí mít dostatečné rozměry, aby splňovaly požadavky odstavce 5.4.5.1, kterým se stanoví vzájemné umístění zkušebních bodů. Pokud jsou body P1 umístěny v oblasti přerušení uvedené v bodě 5.4a, body P1, které se mají používat, budou umístěny uprostřed jakéhokoli podélného řezu zařízení na ochranu proti podjetí zezadu;

▼M5

5.4a.4 pro oblast přerušení zařízení na ochranu proti podjetí zezadu a pro účely zvedací plošiny se požadavky odstavce 5.4.1 nemusí použít.

▼M3

5.5 Odchylně od výše uvedených požadavků nemusí požadavky této přílohy týkající se ochrany proti podjetí zezadu splňovat vozidla těchto kategorií:

— tahače návěsů,

— oplenová přípojná vozidla a jiná podobná přípojná vozidla pro přepravu kmenů nebo jiných velmi dlouhých předmětů,

— vozidla, u nichž se ochrana proti podjetí zezadu neslučuje s účelem jejich užití.

6 ZNAČKA ES SCHVÁLENÍ TYPU

6.1 Každé zařízení na ochranu proti podjetí zezadu, které je shodné s typem schváleným podle této směrnice jako samostatný technický celek, musí být opatřeno značkou ES schválení typu.

6.2. Tuto značku tvoří obdélník, ve kterém je vepsáno písmeno **e** a rozlišovací číslo nebo písmena členského státu, který udělil schválení typu:

1 pro Německo

2 pro Francii

3 pro Itálii

4 pro Nizozemsko

5 pro Švédsko

6 pro Belgii

▼A2

7 pro Maďarsko

8 pro Českou republiku

▼M3

9 pro Španělsko

11 pro Spojené království

12 pro Rakousko

13 pro Lucembursko

17 pro Finsko

18 pro Dánsko

▼M6

19 pro Rumunsko

▼A2

20 pro Polsko

▼M3

21 pro Portugalsko

23 pro Řecko

26 pro Slovinsko

27 pro Slovensko

29 pro Estonsko

▼M6

34 pro Bulharsko

▼A2

32 pro Lotyšsko

36 pro Litvu

CY pro Kypr

▼M3

IRL pro Irsko

▼A2

MT pro Maltu

▼M3

V blízkosti obdélníku musí být též uvedeno „základní číslo schválení typu“, obsažené v části 4 čísla schválení typu podle přílohy VII směrnice 70/156/EHS. Tomuto základnímu číslu schválení předcházejí dvě číslice označující pořadové číslo poslední významné technické změny směrnice 70/221/EHS ke dni, kdy bylo uděleno ES schválení typu. Tato směrnice má pořadové číslo 00.

6.3 Značka ES schválení typu musí být nesmazatelně připojena k zařízení na ochranu proti podjetí zezadu tak, aby byla jasně čitelná i po namontování zařízení na vozidlo.

6.4 Příklad značky ES schválení typu je uveden v dodatku 5.

7. ÚPRAVY TYPU A ZMĚNY SCHVÁLENÍ TYPU

7.1 V případě úprav typu schváleného podle této směrnice se použije článek 5 směrnice 70/156/EHS.

8. SHODNOST VÝROBY

8.1 Opatření k zajištění shodnosti výroby jsou obecně přijímána v souladu s článkem 10 směrnice 70/156/EHS.

▼M3

Dodatek 1

INFORMAČNÍ DOKUMENT č… podle přílohy I směrnice 70/156/EHS [1] týkající se ES schválení typu pro typ vozidla z hlediska ochrany protipodjetí zezadu

(Směrnice 70/221/EHS naposledy pozměněná směrnicí…/…/ES)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní firma výrobce): ……

0.2 Typ a obecný obchodní název (názvy):……

0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen ([b]): ……

0.3.1 Umístění tohoto označení:……

0.4 Kategorie vozidla ([c]):……

0.5 Jméno a adresa výrobce:……

0.8 Adresa montážního závodu (závodů): ……

1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA

1.1 Fotografie nebo výkresy představitele vozidla: ……

1.5 Materiál podélníků ([d]):……

2. HMOTNOSTI A ROZMĚRY ([e]) (v kg a mm) (případně uveďte odkaz na výkres)

2.3.3 Šířka nejširší zadní nápravy:……

2.4 Rozsah (vnějších) rozměrů vozidla

2.4.1 U podvozku bez karoserie

2.4.1.2 Šířka ([k]): ……

2.4.2 U podvozku s karoserií

2.4.2.2 Šířka ([k]): ……

2.6 Hmotnost vozidla v provozním stavu s karoserií a s tažným zařízením u tažných vozidel kategorie jiné než M_1 nebo hmotnost podvozku s kabinou, pokud výrobce karoserii nebo tažné zařízení nemontuje (včetně chladicí kapaliny, olejů, paliva, 100 % ostatních kapalin s výjimkou odpadní vody, nářadí, náhradního kola a řidiče, u autobusů a autokarů včetně hmotnosti člena posádky (75 kg), je-li ve vozidle montováno služební sedadlo) ([q]) ([e]):……

2.8 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla podle výrobce ([y]) (maximální a minimální hodnota):……

([1]) Očíslování bodů a číselné a písmenné označení poznámek k bodům tohoto informačního dokumentu odpovídají těm, které jsou užity v příloze I směrnice 70/156/EHS. Body, které nesouvisejí s účelem této směrnice, jsou vynechány.

▼**M3**

9. KAROSERIE

9.1 Druh karoserie ([1]): .....…

9.2 Užité materiály a postupy výroby ([1]): .....…

9.15 Ochrana proti podjetí zezadu

9.15.1 Výkresy částí vozidla ovlivňujících ochranu proti podjetí zezadu, tj. výkres vozidla nebo podvozku s umístěním a montáží nejzadnější nápravy, výkres montáže nebo úchytů zadní ochrany proti podjetí. Není-li ochrana proti podjetí zezadu zvláštním zařízením, musí výkres zřetelně doložit, že jsou dodrženy požadované rozměry:.....…

9.15.2 V případě zvláštního zařízení na ochranu proti podjetí zezadu úplný popis nebo výkres zařízení (včetně montážních a upevňovacích dílů) nebo číslo schválení typu v případě jeho schválení jako typ samostatného technického celku: .....…

(datum, spis)

([1]) Připadá v úvahu, jestliže část karoserie tvoří část ochrany proti podjetí zezadu:

▼M3

Dodatek 2

INFORMAČNÍ DOKUMENT č… týkající se ES schválení typu zařízení na ochranu proti podjetí zezadu jako samostatného technického celku

(Směrnice 70/221/EHS naposledy pozměněná směrnicí…/…/ES)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní firma výrobce):.....…

0.2 Typ a obecný obchodní název (názvy):.....…

0.5 Jméno a adresa výrobce:.....…

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení:.....…

0.8 Adresa montážního závodu (závodů): .....…

1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA (VOZIDEL), na které má být zařízení přimontováno jako ochrana proti podjetí zezadu (připojte fotografie nebo výkresy): ….

1.1 Minimální součet momentů setrvačnosti příčných průřezů podélníků podvozku vzhledem k jejich vodorovné ose:.....…

1.2 Vzdálenost mezi podélníky podvozku v upevňovacích bodech zařízení: .....…

2. HMOTNOSTI A ROZMĚRY

2.1 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla:.....…

3. KAROSERIE

3.1 Úplný popis nebo výkres zařízení na ochranu proti podjetí zezadu (včetně montáže a spojovacích dílů): .....…

(datum, spis)

▼M3

Dodatek 3

VZOR

(Maximální formát A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

— schválení typu ([1]),

— rozšíření schválení typu ([1]),

— odmítnutí schválení typu ([1]),

— odejmutí schválení typu ([1]),

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku ([1]) z hlediska směrnice…/…/EHS naposledy pozměněné směrnicí…/…/ES.

Schválení typu č.:.....…

Důvod rozšíření:.....…

ODDÍL I

0.1 Značka (obchodní firma výrobce):.....…

0.2 Typ a obecný obchodní název (názvy):.....…

0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen ([1]) ([2]):.....…

0.3.1 Umístění tohoto označení:.....…

0.4 Kategorie vozidla ([1]) ([3]):.....…

0.5 Jméno a adresa výrobce:.....…

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:.....…

0.8 Adresa montážního závodu (závodů):.....…

ODDÍL II

1. Případné doplňující informace: viz doplněk

2. Technická zkušebna provádějící zkoušky:.....…

3. Datum zkušebního protokolu:.....…

4. Číslo zkušebního protokolu:.....…

5. Případné poznámky: viz doplněk

6. Místo:.....…

7. Datum:.....…

8. Podpis:.....…

9. Přiložen je seznam dokumentace uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

([1]) Nehodící se škrtněte.

([2]) Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká toto osvědčení schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

([3]) Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

▼M3

Doplněk k certifikátu ES schválení typu č…týkajícímu se schválení typu vozidla z hlediska zařízení na ochranu proti podjetí zezadu

(Směrnice 70/221/EHS naposledy pozměněná směrnicí…/…/ES)

1. Doplňující informace

1.1 Kategorie vozidla: ……

1.2 Vozidlo není opatřeno zařízením na ochranu proti podjetí zezadu ([1])

1.3 Vozidlo je opatřeno zařízením na ochranu proti podjetí zezadu ([1])

1.3.1 Zařízení bylo schváleno jako samostatný technický celek ([1])

— vzdálenost od vozovky a od zádi vozidla: ……

— značka schválení typu: ……

1.3.2. Zařízení nebylo schváleno jako samostatný technický celek ([1])

— šířka, hloubka průřezu, vzdálenost od vozovky a od zádi vozidla: ……

— způsob upevnění: ……

5. Poznámky: ……

([1]) Nehodící se škrtněte.

▼M3

Dodatek 4

VZOR

(Maximální formát A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

— schválení typu ([1]),

— rozšíření schválení typu ([1]),

— odmítnutí schválení typu ([1]),

— odejmutí schválení typu ([1]),

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku ([1]) z hlediska směrnice…/…/EHS naposledy pozměněné směrnicí…/…/ES.

Schválení typu č.:.....…

Důvod rozšíření:.....…

ODDÍL I

0.1 Značka (obchodní firma výrobce):.....…

0.2 Typ a obecný obchodní název (názvy):.....…

0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen ([1]) ([2]):.....…

0.3.1 Umístění tohoto označení:.....…

0.4 Kategorie vozidla ([1]) ([3]):…

0.5 Jméno a adresa výrobce:.....…

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:.....…

0.8 Adresa montážního závodu (závodů):.....…

ODDÍL II

1. Případné doplňující informace: viz doplněk

2. Technická zkušebna provádějící zkoušky:.....…

3. Datum zkušebního protokolu:.....…

4. Číslo zkušebního protokolu:.....…

5. Případné poznámky: viz doplněk

6. Místo:.....…

7. Datum:.....…

8. Podpis.....…

9. Přiložen je seznam dokumentace uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

([1]) Nehodící se škrtněte.

([2]) Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká toto osvědčení schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

([3]) Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

▼**M3**

Doplněk k certifikátu ES schválení typu č…týkajícího se schválení typu zařízení na ochranu proti podjetí zezadu jako samostatného technického celku (Směrnice 70/221/EHS naposledy pozměněná směrnicí…/…/ES

1. Doplňující informace

1.1 Konstrukce

1.1.1 Materiál:.....…

1.1.2 Způsob upevnění:.....…

1.1.3 Rozměry zařízení:.....…

1.2 Maximální technicky přípustná hmotnost vozidla, na které má být zařízení namontováno:…

1.3 Případná omezení užívání zařízení:…

5. Poznámky: .....…

▼M3

Dodatek 5

Vzor značky ES schválení typu

a ≥ 12 mm

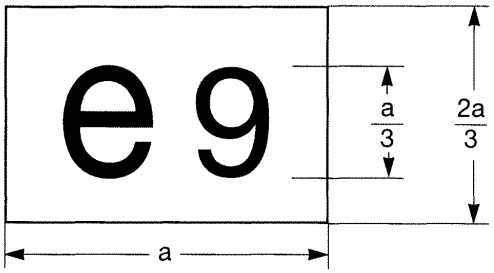

Zařízení na ochranu proti podjetí zezadu opatřené výše uvedenou značkou ES schválení typu bylo schváleno jako typ ve Španělsku (e 9) pod základním číslem schválení typu 0148 podle této směrnice (00).

Použité číslo je pouze pro informaci.